

ÎNCHEIERE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 15, în procedura falimentului,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 15 mun. Chișinău, în procedura falimentului, împotriva Eleonorei Clopot, Clopot Victor și Rotaru Cristina privind încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale,

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 august 2019, ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău în procedura falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva Eleonorăi Clopot, Clopot Victor, Rotaru Cristina, prin care a solicitat încasarea datoriei pentru serviciile locative-comunale în sumă de 31 397, 20 de lei, neachitată în perioada de până la 01 august 2019, pentru ap. xx, str. Xxxx.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform informației din Registrul bunurilor imobile, pârâții Clopot Eleonora, Clopot Victor, Rotaru sunt proprietarii apartamentului nr. xx din strxxxx.

A menționat că, pârâții au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, fapt pentru care au deschis cont personal la gestionarul fondului locativ.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 01 august 2019, datoria pentru serviciile locativ-comunale constituie suma de 9 374,70 de lei pentru chitanța nr.1 (deservirea blocului locative) și suma de 22 022,50 de lei pentru chitanța nr. 2 (apa-canal), iar în total 31 397,20 de lei.

Totodată, prestarea serviciilor comunale de către ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău, este efectuată în temeiul contului personal deschis pe numele pârâților, iar potrivit recomandărilor Curții Supreme de Justiție nr.11 din 2012 și recomandării nr. 88 din 25.02.2016, rezultă că locatarii sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate conform facturilor fiscale în cazul lipsei contractelor încheiate cu consumatorii, ceea ce rezultă și din legislația aplicabilă.

Prin urmare, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația achitării serviciului prestat.

Prin prisma prevederilor legale rezultă că, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, la caz proprietarului/locatarului apartamentului, Clopot Eleonora, Clopot Victor, Rotaru Cristina.

Obligația de plată a serviciului prestat se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor comunale, precum și copiile ultimelor facturi expediate la adresa de consum, anexate la prezenta cerere.

A mai menționat că, este în drept să înainteze prezenta acțiune în judecată fără respectarea procedurii prelabile, deoarece prin intermediul facturilor lunare pârâții au fost anunțați despre necesitatea achitării serviciilor furnizate.

Prin hotărârea din 11 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasat în mod solidar, de la Eleonora Clopot, Victor Clopot și Cristina Rotaru în beneficiul ÎMGFL nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, datoria la serviciile locativ-comunale, formată pe perioada iulie 2016 - august 2019, în sumă de 7 715, 79 de lei.

A fost încasat în mod solidar, de la Eleonora Clopot, Victor Clopot și Cristina Rotaru în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 231,47 de lei.

Au fost respinse pretențiile ÎMGFL nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, împotriva Eleonorei Clopot, Victor Clopot, Cristina Rotaru privind încasarea datoriei la serviciile comunale locative a sumei de 1 907 de lei cu titlu de datorie și suma de 65,16 lei cu titlu de chirie calculată pe perioada iunie 2018 - februarie 2019, ca neîntemeiate.

A fost respinsă pretenția ÎMGFL nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, împotriva Eleonorei Clopot, Victor Clopot, Cristina Rotaru privind încasarea datoriei serviciile comunale locative pentru perioada până în luna iunie 2016, inclusiv, în sumă de 21 458,55 de lei, ca fiind tardivă.

Prin decizia din 18 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către ÎMGFL nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului.

A fost casată parțial, în partea în care au fost respinse pretențiile privind încasarea datoriei și chiriei pentru perioada iunie 2018 - februarie 2019 și compensarea cheltuielilor de judecată, hotărârea din 11 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 15, în procedura falimentului, împotriva Eleonorei Clopot, Victor Clopot și Cristina Rotaru privind încasarea datoriei de plată pentru serviciile locativ-comunale, compensarea cheltuielilor de judecată, și în această parte a fost emisă o hotărâre nouă prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău, în procedura falimentului, împotriva Eleonorei Clopot, Victor Clopot și Cristina Rotaru privind încasarea datoriei de plată pentru serviciile locativ-comunale și chiriei pentru perioada iunie 2018 - februarie 2019 și compensarea cheltuielilor de judecată.

A fost încasat în mod solidar în beneficiul ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău, în procedura falimentului, din contul Eleonorei Clopot, Victor Clopot și Cristina Rotaru suma de 1907 de lei, datoria de plată pentru serviciile locativ-comunale pentru perioada iunie 2018 - februarie 2019, suma de 65,16 lei, cu titlu de chirie, și

suma de 112,5 lei, pentru compensarea cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în apel. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit că serviciile publice de gospodărie comunală se prestează și respectiv trebuie să fie achitat costul acestora, deoarece locatarii blocului locativ gestionat de ÎMGFL nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor primite (art. 25 alin. (1) din Legea nr. 1402/24.10.2002 serviciilor publice de gospodărie comunală), dispunând obligarea pârâților de a achita în beneficiul ÎMGFL nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, datoria la serviciile locativ-comunale, formată pe perioada iulie 2016 - august 2019, în sumă de 7 715,79 de lei.

Totodată, instanța de fond greșit a respins pretențiile cu privire la încasarea sumei de 1907 de lei, datoria de plată pentru serviciile locativ-comunale pentru perioada iunie 2018 - februarie 2019, invocând că în suma pretinsă de reclamant/apelant spre încasare de la Eleonora Clopot, Victor Clopot, Cristina Rotaru, a fost inclusă și pusă spre plată, cu titlul datoriei, fără a fi specificat pentru care serviciu este această datorie.

De altfel, nu poate fi reținut nici concluzia invocată de prima instanță precum că solicitarea reclamantei/apelante privind încasarea sumei de 65,16 lei cu titlu de chirie, calculată pe perioada iunie 2018 - februarie 2019 este neîntemeiată, dat fiind faptul că potrivit înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată (extrasul din Registrul bunurilor imobile) se atestă faptul, că din data de 05.06.2018, pârâții/intimați sunt proprietarii bunului imobil apartamentului nr. xx, din str.xxxx, iar din acel moment lipsind careva temei legal pentru calcularea chiriei. Astfel, se reține că, lucrările îndeplinite de ÎMGFL nr. 15 a căror cost este indicat în chitanța nr. 1, sunt îndeplinite anual/lunar/zilnic având la bază decizia Consiliului municipal Chișinău nr.13/5 din 27.12.2007 cu privire la aprobarea tarifelor pentru chirie, deservirea blocului locative, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului, la care face trimitere și terțul poprit, au fost stabilite expres.

Așadar, pentru serviciile sus menționate fiecare locatar achită tariful de 1 leu per metru pătrat al imobilului său. În ceea ce privește datoria pentru serviciul public de alimentare cu apă a reținut că, calculul a fost efectuat ținând cont de prevederile legale în mod automatizat de către centru de calcul ÎM „Infocom”.

Astfel, instanța de apel a conchis că urmează a fi admise pretențiile cu privire la încasarea sumei de 1 907 de lei, datoria de plată pentru serviciile locativ-comunale pentru perioada iunie 2018 - februarie 2019 și a sumei de 65,16 lei, cu titlu de chirie.

Referitor la obiecțiile apelantului privind respingerea pretențiilor ÎMGFL nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, către Eleonora Clopot, Victor Clopot, Cristina Rotaru privind încasarea datoriei serviciile comunal locative pentru perioada pînă în luna iunie 2016, inclusiv, în sumă de 21 458, 55 de lei, ca fiind tardive, instanța de apel a apreciat ca fiind legală și corectă soluția instanței de fond.

La 28 decembrie 2021 prin intermediul oficiului poștal, ÎMGFL nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate cu adoptarea unei decizii noi privind admiterea integrală a acțiunii (f.d. 175-180).

În motivarea recursului, recurentul a reiterat argumentele indicate în cererea de apel, invocând că, potrivit extrasului din fișa locuinței nr. 965117 anexată la dosar, intimații Eleonora Clopot, Victor Clopot, Cristina Rotaru au înregistrare în apartamentul nr. xxx din str. Xxxx, prin urmare, au și calitate de beneficiar al serviciilor comunale livrate către bunul imobil, deci poartă răspundere solidară pentru datoriile neachitate în termen.

A enunțat că, probele anexate la dosar de atestă cu certitudine faptul că, intimații nu și-au executat cu bună credință obligațiile pecuniare față de ÎMGFL nr.15 mun. Chișinău.

Cu referire la termenul de prescripție extinctiv aplicat consideră că, toți sunt egali în fața legii or, prevederile legale nu prevăd excepții. Astfel, a precizat că lucrările îndeplinite de ÎMGFL nr.15 mun. Chișinău a căror cost este prevăzut în chitanța nr.1 sunt îndeplinite anual/lunar/zilnic având la bază decizia Consiliului municipal Chișinău nr.13/5 din 27.12.2007 cu privire la aprobarea tarifelor pentru chirie, deservirea blocului locative, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului, la care face trimitere și terțul poprit, au fost stabilite expres:

1) Lista lucrărilor de bază pentru deservirea tehnică și reparația curentă, efectuate din contul vărsămintelor pentru deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului, unde deservirea tehnică și reparația curentă a echipamentelor tehnice include: lucrările de deservire a sistemelor: de încălzire și apă caldă menajeră în subsoluri, etaje tehnice, precum și a coloanelor comune în afara apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine; de alimentare cu apă în subsoluri, la etajele tehnice, precum și a coloanelor comune din apartamente/încăperile locuibile în cămine.

2) Lista lucrărilor de bază pentru deservirea, reparația și gestionarea fondului de locuințe, efectuate din contul vărsămintelor pentru deservirea blocului. Lucrările de deservire tehnică se divizează în lucrări de întreținere și reparație curentă a elementelor constructive ale blocurilor locative, de deservire tehnică și reparație a echipamentelor tehnice ale acestuia.

În ceea ce privește datoria pentru serviciul public de alimentare cu apă a subliniat că, calculul a fost efectuat ținând cont de prevederile legale în mod automatizat de către centru de calcul ÎM „Infocom”, în conformitate cu prevederile legale.

La acest capitol, a menționat că, calculul pentru serviciul public de alimentare cu apă și canalizare se încadrează în cadrul legal, deci urmează a fi achitat integral de către consumatori. Astfel, toți consumatorii urmează să se supună legii achitând benevol sumele indicate în chitanțele înaintate spre plată or, este inechitabilă consumarea serviciilor comunale în volum deplin, iar la expirarea termenului de 3 ani de la ultima achitare a acestora, consumatorii de rea-credință să fie scutiți de plată printr-o hotărâre judecătorească, încălcându-se astfel principiul egalității persoanelor.

A conchis că, intimații prin comportamentul dâșilor intenționat nu au achitat serviciile prestate urmărind ca scop aplicarea excepției de tardivitate obținând ca avantaj exonerarea de la plata serviciilor prestate, ceea ce consideră a fi contrar principiului egalității în fața legii.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Decizia din 18 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 12 ianuarie 2022 (f.d. 174), astfel recursul depus la 28 decembrie 2021 prin intermediul oficiului poștal, de către ÎMGFL nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, este în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 11 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d. 198).

La 23 februarie 2022, Cristina Rotaru a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil (f.d. 201).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură

civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de ÎMGFL nr. 15 mun. Chișinău, în procedura falimentului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 15 mun. Chișinău în procedura falimentului.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh